

Kære Dagbog

En hund. Min mor havde lovet mig, at jeg måtte få en hund, hvis jeg kom i skole den 13. april. Okay, nu skal du bare høre.

Min mor havde tidligere på måneden lovet mig, at jeg måtte få en hund, hvis jeg kom i skole den 13. april. Hun var sikker på, at jeg ikke fik lov til at komme i skole den dag. Det var vildt fedt, men det var også træls.

Det var fedt, fordi jeg altid havde ønsket mig en hund, som skulle lege med den hund, jeg har. Jeg ville gerne have en Cocker Spaniel.

På den anden side var det også træls. Hun lovede mig noget, jeg ønskede mig så inderligt meget, fordi hun var sikker på, at jeg ikke kom i skole den 13. april. Jeg håbede på, at jeg kom i skole.

Det var blevet den 6. april. Jeg var ikke spændt, fordi vi vidste ikke noget. Alt stod helt uklart. Man kunne ikke vide, om der lige pludselig ville komme et hastepressemøde. Gæt en gang. Der kom et hastepressemøde. De sagde, at børn fra 0 - 5 klasse skulle begynde i skole. Jeg skulle ikke begynde. Den følelse, der bredte sig inde i mig, var ikke rar. Jeg havde sådan håbet på, at jeg måtte få en hund.

Jeg følte mig træt af alt det her Corona virus. Nu skulle det bare slutte. At være hjemme med mine forældre en hel dag var blevet for meget. Hvorfor skulle det findes? Hvorfor skulle de pokkers kinesere, undskyld, spise mærkeligt mad. Det er ikke fair!

Venlig hilsen mig